

REKABET ETMEDEN YAŞAMAK

“Hayata İçgörüyle Bakış”

Evrin Çalkavur
M. Yavuz Durmuş

 Remzi Kitabevi

REKABET
ETMEDEN
YAŞAMAK

Evrım Çalkavur Durmuş ve Mehmet Yavuz Durmuş, Türkiye’de farklı şirket ve kurumlarda “Öğrenen Organizasyon Uygulama Takımları” çalışmalarını yürütmektedirler. Birlikte, Hindistan’daki Krishnamurti okullarından Rishi Valley’i ziyaret ederek eğitim yaklaşımlarını gözlemleyen yazarların her ikisi de Öğrenen Organizasyon Topluluğu Derneği yönetim kurulu üyesidir. *Hayatı Yorgun Yaşamayanlar* birlikte yazdıkları ilk kitaptır.

EVİRİM ÇALKAVUR DURMUŞ, Mısır’da, MDI ve Learning Circle işbirliğiyle planlanan Takım Halinde Öğrenme Laboratuvarı Kapasite Geliştirme programını yürüttü. Çin 1. Uluslararası Öğrenen Organizasyon Sempozyumu’na Peter Senge, Nick Zeniuk, Gorn Carsteadt, Dennis Sandow ve Greg Martin’le; Malezya’da düzenlenen “Öğrenen Bir Organizasyon İnşa Etmek” adlı konferansa ise Peter Senge’yle birlikte konuşmacı olarak katıldı. Şili’de Humberto Maturana ve Ximena Davilla’nın “Biology of Human Matrix and Biology of Love” programına katıldı. *Öğrenen Organizasyon Yolculuğu-Bir Başarı Öyküsü* Remzi Kitabevi tarafından basıldı.

sugibi@sugibi.com www.evrimcalkavur.com

M. YAVUZ DURMUŞ, Project Adventure Inc. (USA) sertifikalı eğitimci, program tasarımı ve uygulamacısıdır.

“Yaşayarak ve serüvenle” eğitim konularında Baltimore, Boston, Vermont, Tulsa’da da programlara katıldı. Öğrenen Organizasyon Uygulama Takımları çalışmalarıyla birlikte; açık ve kapalı mekânlarda “Yaşayarak Öğrenme” seminerleri veriyor.

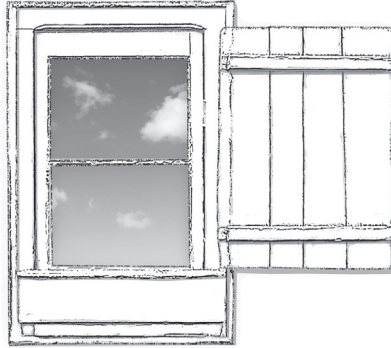
Boğaziçi Üniversitesi’nde öğretim görevlisi olarak yarı zamanlı, Learning Organization (Öğrenen Organizasyon), Adventure Learning in Management (Yönetimde Serüvenle Öğrenme), Recreation and Leisure Management (Eğlence, Dinlence Yönetimi), Safety and Security Management (Emniyet ve Güvenlik Yönetimi) konulu seçmeli dersleri veriyor. Ayrıca Doğan Cüceloğlu’yla birlikte seminerlere katılıyor.

durmus@superonline.com www.yavuzdurmus.com

EVİRİM ÇALKAVUR
M. YAVUZ DURMUŞ

REKABET ETMEDEN YAŞAMAK

“Hayata İlgörüyle Bakış”

Remzi Kitabevi

REKABET ETMEDEN YAŞAMAK
Evrin Çalkavur – M. Yavuz Durmuş

© Remzi Kitabevi, 2009

Her hakkı saklıdır.
Bu yapıtın aynen ya da özet olarak
hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Düzeltili: Işıl Ölmez
Kapak ve iç resimler: Fatih M. Durmuş

ISBN 978-975-14-1358-1

BİRİNCİ BASIM: Eylül 2009
DÖRDÜNCÜ BASIM: Ağustos 2024

Remzi Kitabevi A.Ş., Akmerkez E3-14, 34337 Etiler-İstanbul
Sertifika no: 10705

Tel (212) 282 2080 Faks (212) 282 2090
www.remzi.com.tr post@remzi.com.tr

Baskı ve cilt: Seçil Ofset, 100. Yıl Mah., Matbaacılar Sitesi
4. Cad. No: 77 Bağcılar-İstanbul
Sertifika no: 44903 / Tel (212) 629 0615

İçindekiler

Teşekkür.....	7
Başlarken	9
Günlük Yaşamda Rekabet / <i>Cihan Anlatıyor</i>	13
Rekabetin Yol Açtıkları / <i>Barış Anlatıyor</i>	19
İlişkilerde Rekabet / <i>Ahmet Anlatıyor</i>	33
Rekabetin İçeriği / Nevin Anlatıyor	44
Rekabet ve Toplumsal Yaşam / <i>Bengü Anlatıyor</i>	62
Rekabet ve Eğitim / <i>Lale Anlatıyor</i>	75
Rekabetsiz, Yarışmasız Uğraşlar / <i>Burcu Anlatıyor</i>	91
Kazan-Kaybet Yaklaşımı Yerine Kazan-Kazan Yaklaşımı / <i>Ayhan Anlatıyor</i>	104
On Yıl Sonra	128
Bitirirken	134

Teşekkür

Kitabımızın basılmasına her türlü desteği veren Ömer Erduran'a, Öner Ciravoğlu'na ve Remzi Kitabevi'nin tüm çalışanlarına;

Kitabımızı sabırla, emeği ve özeniyle işleyen editörümüz Yasemin Aktaş'a;

Pencere çizimlerini ve kapak tasarımını yapan Fatih Durmuş'a;

Kitaplarından ve görüşlerinden ilham aldığımız, desteğini, dostluğunu her zaman yanımızda hissettiğimiz Doğan Cüceloğlu'na;

Kitabımızın okuma kopyası üzerinde görüşlerini bizimle paylaşan yazar Güldem Şahan'a;

Banyan Oyunları'ndan Mavi Gezegeni oynayarak görüşlerini bizimle paylaşan Ece Gülkaynak, Derya Çolak, Vildan Durmuş, Emre Durmuş, Zeynep Durmuş, Alican Durmuş, Armağan Şahan, Müge Şahan, Serda Küçükyan, Çağlar Halat, Aycan Çalkavur, Özlem Aykın, Özel Final Okulları Samsun yönetici, öğretmen ve öğrencilerine;

ve deneyimlerini bizimle paylaşan tüm dostlara sevgilerimizle teşekkür ediyoruz.

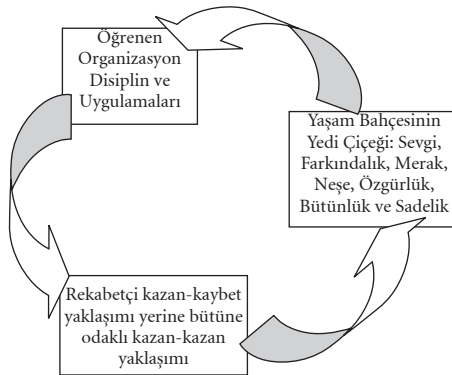
Başlarken

Değerli Okurumuz, *Öğrenen Organizasyon Yolculuğu: Bir Başarı Öyküsü* ve *Hayatı Yorgun Yaşamayanlar: Yaşam Bahçesinin Yedi Çiçeği* isimli kitaplarımızda yaratıcı, diğer adıyla çift boyutlu öğrenmeyi sık sık vurgulamıştık. Çift boyutlu öğrenme, sonuçları değiştirmek için sadece bunlara yol açan eylem ve davranışlara yoğunlaşp onları değiştirmeye çalışan “tek boyutlu öğrenme”nin yetersiz kalacağını, davranış ve eylemlerin, ancak onlara yol açan düşünsel modellerimiz değiştiğinde değişebileceğini, bunun için de öncelikle düşünsel modellerimizin farkında olmamız gerektiğini ifade eder.

Yani bugün yaşadığımız ekonomik krizler, savaşlar, şiddet, küresel ısınma, susuzluk, açlık tehdidi, fakirlik, kişi ve toplumlarda artan depresyon, stres, güvensizlik, kaygı gibi sorunları çözebilmek için sadece bunlara yol açan eylem ve davranışları değiştirmeye çalışmanın yeterli olmayacağına, aynı zamanda bu davranış ve eylemlere yol açan temel düşünsel modelleri ortaya çıkarmak, sorgulamak ve değiştirmek gerektiğine inanıyoruz. Bize göre “rekabet düşünsel modeli” bugün yaşadığımız sorunlara yol açan pek çok eylem ve davranış hareketine geçirmektedir.

Bu nedenle, *Rekabet Etmeden Yaşamak* isimli bu kitabımızda, yaşamımızın temel düşünsel modellerinden biri olan “rekabet”i, yaşam içindeki farklı boyutları ve sonuçlarıyla ele almak istedik. Rekabet, bildiğiniz gibi, yarışmak odak-

lı bir düşünce şeklidir ve doğası gereği kazanmayı, yani diğerinin kaybetmesini hedefler. Bu düşünsel modeli “rekabetçi, kazan-kaybet” yaklaşımı olarak ifade ettik. Rekabetçi, kazan-kaybet düşünsel modelinin getirdiği davranış ve eylemlerin eğitimde, öğrenimde, oyunlarda, kişisel ilişkilerde, toplumsal yaşamda, iş hayatında, doğayla olan ilişkimizde, yani yaşamın her alanındaki etkisini ve sonuçlarını inceledik. Rekabetçi, kazan-kaybet yaklaşımının yerine “bütüne odaklı, kazan-kazan” yaklaşımını, yani işbirliği düşünsel modelini koyduğumuzda ortaya çıkabilecek davranış ve eylemleri ve oluşabilecek sonuçlarını ele aldık. Burada “kazan-kazan” yaklaşımıyla kastettiğimiz, “önemli olan benim kazanmam” ya da “bu işten benim kazancım ne olacak” anlamlarını taşıyan çıkar odaklı bir yaklaşım değil. “Bütüne odaklı, kazan-kazan” yaklaşımıyla vurgulamaya çalıştığımız; başkalarına, doğaya, yani birer parçası olduğumuz bütüne zarar verdiğimizde, uzun vadede biz de dahil herkesin kaybedeceğinin farkında olmak, eylem ve kararlarımızın büyük resim üzerindeki etkilerinin ve sorumluluğumuzun bilincinde olduğumuz bir yaşam sürmek.

Rekabet Etmeden Yaşamak kitabının yanında *Öğrenen Organizasyon Yolculuğu* ve *Hayatı Yorgun Yaşamayanlar* kitaplarını da okumanızı öneriyoruz. Bu kitaplar bir bütünün parçalarını oluşturacak şekilde yazıldı, dolayısıyla aralarında döngüsel bir ilişki var. Bu nedenle hangisini önce okuduğunuz önemli değil.

Öğrenen Organizasyon Yolculuğu kitabında, Öğrenen Organizasyon'un beş disiplininin (Düşünsel Modeller, Kişisel Yetkinlik, Takım Halinde Öğrenme, Paylaşılan Vizyon ve Sistem Düşüncesi) bir okulda ve bir kurumdaki uygulanma sürecini ve sonuçlarını bir roman kurgusuyla ele aldık.

Hayatı Yorgun Yaşamayanlar kitabında Sevgi, Farkındalık, Merak, Neşe, Özgürlük, Bütünlük ve Sadelik çiçeklerinin beslenip büyütülmediği bir yaşamda öğrenen birey ve öğrenen organizasyon olma çabalarının yüzeysel kalacağını öykülerle de destekleyerek anlattık.

Rekabet Etmeden Yaşamak'ta ise ele aldığımız rekabetçi, kazan-kaybet yaklaşımı; Yedi Çiçeğin büyümesinin, Organizasyon kültürünün yerleşmesinin en büyük engeli olarak karşımıza çıkıyor. Bir kurum veya toplulukta Öğrenen Organizasyon uygulamalarının sürekliliğini sağlamak için işbirliği ortamını, kazan-kazan yaklaşımını, bütüne odaklanmayı destekleyen sistemlerin oluşturulması gerekiyor. Bu sistemleri kurabilmek için ise rekabetçi, kazan-kaybet yaklaşımlarını destekleyen sistemleri fark etmek ve bunları değiştirebilmek önem taşıyor. Rekabetçi kazan-kaybet sistemlerinin kanıksandığı, olmazsa olmaz kabul edildiği ve desteklendiği ortamlarda Yedi Çiçek kuruyor, Öğrenen Organizasyon kültürü yerleşmiyor ve ölüyor. Bütüne odaklı kazan-kazan yaklaşımı ve işbirliği düşünsel modelleri üzerine kurulu ortamlarda ise Yedi Çiçek ve Öğrenen Organizasyon uygulamalarının güçlenip kazan-kazan kültürünü ve işbirliği ortamını daha da geliştirdiği pekiştiren bir döngü oluşuyor.

Bu döngüde ele almak istediğimiz bir etken daha var: Gelişmek için ihtiyaç duyduğumuz “alan”, boşluk... Bu alanı nasıl oluşturabileceğimizi ya da nasıl doldurduğumuzu ve oluşan farklı sonuçları da çift boyutlu öğrenme modelini temel aldığımız kitap serimizin dördüncüsünde sizlerle paylaşmayı planlıyoruz.

Zevkli bir okuma dileğiyle sevgiyle kalın...

Günlük Yaşamda Rekabet

Cihan Anlatıyor

TATİL

Ben iyi bir eğitim almış, geleceği parlak, başarılı, hırslı, çalıştığı sektörde ilk beş yıl içinde hızla yükselmiş, genç bir yöneticiyim. Son derece yoğun çalışarak geçirilmiş bir yılın ardından, üniversiteden üç yakın arkadaşım ile birlikte çılğınca eğleneceğimiz güzel bir yaz tatilini hak ettiğimizi düşündük.

Barış ve ben evliydik. Ahmet ise henüz evlenmemişti. Ben, eşim Nevin, Barış, eşi Bengü, Ahmet ve kız arkadaşı Lale deniz, güneş, bol yemek, içki, animasyon, disko gibi tüm eğlence olanaklarını sunan beş yıldızlı bir tatil köyüne gittik.

Hepimiz yoğun iş temposu içinde zamanla yarışarak yaşayan insanlardık. Zamanı iyi kullanmak, çok şeyi kısa zamanda yapmak başarının anahtarıydı. Dolayısıyla iyi bir tatili hak etmiştik. Bu tatil süremizi de dolu dolu geçirmek, yıl içinde yapamadığımız her şeyi yapmak istiyorduk.

Eşlerimiz her tatilde olduğu gibi bu yaz da tatillerine büyük bir özenle hazırlandılar. Üçü de bakımlı, güzel kadınlar-

dır. Kilo almamak için gösterdikleri dikkat, tatil öncesinde katı bir rejime dönüştü. Kendilerini hazırladıkları gibi, plaj ve gece kıyafetlerini de özenle hazırladılar. Bu söylediklerimden sakın onların boş zamanı bol olan hanımlar olduklarını sanmayın. Onlar işlerinde hırslı, başarılı ve çok çalışan kadınlardır. Eşlerimizle gurur duyardık.

Tatilin bir gününü bile boşa harcamak istemediğimiz için sabah ilk uçakta yer ayırtmıştık. Havaalanında bulduğumuzda hepimiz tatil havasına girmiştik bile. Konuşup gülmüşerek uçağa bindik. Neşemiz ve renkli sohbetimiz uçakta da devam etti.

Uyuklayan bazı yolcular bize ters ters bakıyorlardı. Yaşamak yerine uyuklayan bu insanları çok da dert etmedik.

Neyse, indikten sonra kalacağımız tatil köyünün aracıyla havaalanından alındık. Beş yıldızlı tatil köyüne vardığımızda odalarımızın öğlene kadar hazır olamayacağını söylediler. Aslında odalara girişin öğle 12:00'de olduğunu bildiğimiz halde günün yarısını boşa geçirmemek için erken gelmiştik. Büyük bir firmada insan kaynakları yöneticisi olan Ahmet, resepsiyon görevlisine oteldeki bir yöneticinin adını vererek görüşmek istediğini söyledi. Ahmet, yöneticiyle lobideki bir masada baş başa yaptığı kısa bir görüşmeden sonra yüzünde mutlu bir tebessümle yanımıza gelerek, “Geçen kış bayi konferansını burada yaptığımızı ve bu yıl içinde yapmayı planladığımız konferansı hatırlatınca odamız hazırlanana kadar kullanabileceğimiz boş bir oda buluverdiler,” dedikten sonra ekledi: “Ayrıca odalarımızda deniz manzarası olacağı konusunda da söz aldım. Aslında deniz manzaralı odalar için rezervasyonlar yapılmış, yine de bir şeyler ayarlayacaklar.”

Lale ona gülümseyerek, “Seni bir kez daha tebrik ediyorum,” dedi. “Elinden hiçbir şey kurtulmuyor.”

Ahmet yine havasını attı, Lale'den de aferin aldı diye düşündüm. Kadınların, özellikle eşimin yanında arkadaşım bi-

le olsa, bir adamın üstünlük taslayan havalarına dayanamazdım. Bu raundu almış olabilirsin Ahmet Bey, ancak henüz maç bitmedi dedim kendi kendime...

Geçici odamızda mayolarımızı giydik. Havuzun başına indiğimizde havuza yakın boş şezlong ve şemsiye kalmamış olduğunu gördük. Şezlongların çoğunun üzerinde güneşlenen insanlar değil, eşyaları vardı. Arkalardaki şezlonglardan birisine eşyalarımızı koyup bara geçtik, içecek bir şeyler söyledik.

Havuzda animasyonlar ve müzik eşliğinde yoğun bir eğlence sürüyordu. Bir süre sonra da havuzda yapılan bir animasyona katılmış, eğlencenin ve tatilin tadını çıkarmaya başlamıştık.

Akşam odamıza çıktığımızda müthiş deniz manzarasını gören Nevin, "Ahmet bunu nasıl da başardı. Yoğun sezonda böyle manzaralı odalardan yer bulmak çok zordur," dediğinde yüzümün asılmasına engel olamadım. Hızlı bir duş alıp giyindim. Nevin'e, "Sen hazırlanırken ben biraz yürüyüp geleceğim," diyerek dışarı çıktım. Nevin'in duş almasının ve hazırlanmasının zaman alacağını biliyordum. Ne de olsa Lale ve Bengü'nün yanında sönük kalmak istemezdi.

Ahmet'in yıldız tavırlarına son verme operasyonu başlamıştı. Restorana doğru ilerledim. Akşam yemeği için hazırlıklar neredeyse tamamlanmış görünüyordu. Havuz başında, denizi de gören bir masaya kitabımı ve Nevin'in şalını koydum. Yan masadaki garsona da, "Bugün bizim evlenme yıl dönümümüz. Böyle güzel bir masa ayarlayarak eşime sürpriz yapmak istiyorum," dedim. Garson bu paylaşımından mutlu olmuş görünüyordu. Tatil köylerinde çoğu insan garsonlara ve otel görevlilerine onlar yokmuş gibi davranır. Büyük yanlış. Onların size sağlayacağı kolaylıklar, yönetimden elde edebileceğiniz ayrıcalıkları kat kat aşar. Biraz yakınlık, sohbet, biraz bahşiş mucizeler yaratır. Züppe Ahmet'in ise bir

otel görevlisiyle sohbeti lütfen, evet, hayır ve teşekkür ederim kelimeleriyle sınırlıdır. Cuma'yla, yani yeni tanıştığım garson 'arkadaşım'la' sohbeti ilerletince anne tarafından hemşeri çıktık. Odaya geri dönerken oldukça keyifliydim.

Yemek için diğerlerinden önce aşığıya inmemiz konusunda Nevin'i biraz sıkıştırdım. Nevin, havuz çevresindeki tüm masalar doluyken, üstelik de deniz gören bir masada şalını, kitabımı, görünce çok şaşırıldı. Masada ayrıca bir şişe şarap ve iki de kadeh vardı. Cuma da akıllı çocukmuş doğrusu. Şarabı ben akıl etmemiştim. Bu, fiyakamı daha da artırmıştı. Nevin bana dönerek, "Cihan bu kalabalıkta bunu nasıl başardın?" dediğinde, aslında bir soru sormaktan çok benimle duyduğu gururu ifade ediyordu. Biz masaya yaklaşırken Cuma geldi. Nevin'in sandalyesini çeken Cuma'ya dostça göz kırptım. O da samimi bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Nevin, Cuma hemşerim sayılır," diyerek Nevin'le tanıştırdım. Bu tanıştırmamanın onun için dostluğumuzu perçinleyen bir davranış olduğunu biliyordum.

Bu sırada Ahmet, Barış, Lale ve Bengü'nün boş bir masa bulmak için bakındıklarını gördük. El sallayıp seslendim. Havuz kenarındaki tüm masalar, içerden ikinci, üçüncü sıraya kadar dolmuştu. Bengü, "Burayı tutmak için çok erken inmiş olmalısınız," dedi.

Ben gülümseyerek, "Yemeğin başlama saatinde gelip Nevin'in şalını ve kitabımı masaya koydum," diye durumu açıkladıktan sonra devam ettim: "Bu arada garson çocuklardan birisiyle sohbeti ilerlettim. Açık büfe yemek istediğimiz akşamlarda bizim için manzaralı bir masa tutacak. Ayrıca yer bulmanın neredeyse imkânsız olduğu Çin restoranı için yarın akşama, balık restoranı için de iki gün sonrasına yerimizi ayarladım. 'Ağabey burada işi ben bitiririm. Müşteriler alarkart restoranlarda, özellikle Çin ve balık restoranında yer olmadığı için sürekli yönetime şikâyet ederler. Yönetim de yo-

ğün sezonda ellerinden bir şey gelmediğini söyler durur. Halbuki erken gelerek yemek yiyip kalkanlar ya da geç gelenler var. En kötü olasılıkla her zaman birkaç ek masa için yer vardır. Çin ya da balık restoranında ne zaman yemek isterseniz gel, sabahtan bana haber ver, yerin hazırdır' dedi." Böylece ilişki ustalığımı ve iş bitiriciliğimi detaylarıyla açıklamış oldum. Ahmet'in yönetimle görüşerek manzaralı oda bulma konusunda kazandığı başarının altında kalmamıştım. Artık Ahmet'e kızgın değildim. Rahatlamıştım. Gece boyunca hangimizin daha iş bitirici olduğu, üst yönetimle mi garsonla mı iş bitirmenin daha geçerli olduğu üzerine birbirimize takılıp durduk. Yani anlayacağınız, rekabet olmadan olmuyor. Rekabetsiz bir yaşam çok sıkıcı. Ayrıca bu sayede hep daha iyiyi yapmıyor muyuz? Kendilerinden daha iyi olmak için uğraşacağımız birileri olmazsa gelişmek için gereken heyecanı ve isteği nereden bulacağız, öyle değil mi?

Barış, sabah geldiğimizde tümü eşyalarla dolu olan havuz kenarındaki şezlongları hatırlatarak, "Yemek konusundaki stratejinin bir benzerini de havuza yakın, animasyonlara rahat katılabileceğimiz şezlong bulmak için düşünsük iyi olur. En iyisi havlu ya da kitap gibi şeyleri gecedeki şezlonglara yerleştirelim," dediğinde bu fikrini onayladık. İyi bir tatil için gerekli sistemi ilk günden kapmıştık. En güzel manzaralı odalarda kalıp, en iyi masalarda yemek yiyip havuz kenarındaki şezlonglarda güneşlenecektik. Daha iyisi için mücadele etme azminden ve zekâsından mahrum oldukları için yemeklerini arka masalarda yemek zorunda kalan insanlara biraz acıyarak, biraz da küçümseyerek baktık.

Keyifli bir yemeğin ardından animasyonları izledik ve geceyi diskoda tamamladık. Tabii ki diskoya gitmeden önce biz üç uyanık beyefendi, gözümüze kestirdiğimiz şezlonglara havlu ve kitap bırakmıştık bile. Bizim gibi sistemi çözmüş başkalarının da aynı şeyi yaptığını gördük. Kuma bulanmayı

hiçbirimiz çok fazla istememekle birlikte, belki canımız denize de girmek ister diye düşünerek iskelede de her birimiz için birer şezlong tuttuk.

Bugün yemekte Lale her zamanki neşesiyle, birlikte çalıştığı insanlarla ilgili anlattığı komik olaylarla hepimizi eğlendirdi. Animasyonlardaki gönüllülüğü ve diskodaki performansıyla gönülleri fethetti. Ahmet şanslı adam doğrusu... Böylesine güzel, akıllı, girişken, hoş sohbet bir kadın kolay bulunmaz. Lale artık tatil köyünün en az yarısı ve tüm animasyon ekibi tarafından tanınıyordu.

Gece ilerledikçe Bengü'nün yüzü asıldı. Nevin ise yorgun olduğunu söyleyerek saatin daha 01:00 olmasına rağmen beni kalkmaya zorladı. Galiba Lale'nin popülerliğini kıskanmışlardı.

Sonraki gün de aynı hareketlilikle geçti. Bengü sabah sahilde uzun bir yürüyüşe çıktıktan sonra daha neşeli döndü. Nevin de bir önceki akşamdan daha keyifli görünüyordu. Tatil köyünün en dikkat çekici grubuyduk. Güzel kadınlar, genç ve başarılı adamlar olarak günümüzü gün ediyor, hiçbir eğlenceden geri kalmıyorduk. Her yerdeydik. Gıpta dolu bakışların tadını çıkarıyorduk.

O akşamüzeri ise Barış ters ve garip davranmaya başladı. Sonra bu diğerlerine de bulaştı. Ne olduğunu hiç anlamadım, keyfimiz kaçmıştı bir kere...

Hayata içgörüyle bakmak...

Hayatımız boyunca herkesle, her şeyle rekabet etmemiz, sürekli en iyiye sahip olmaya çalışmamız telkin ediliyor.

Kendi yarattığımız rakiplerle ya da düşmanlarla yarışıyor, savaşıyoruz. Parçası olduğumuz doğaya bile düşmanca davranıp onu yenilmesi, alt edilmesi gereken bir rakip olarak görüyoruz. Dağlara baş eğdirmekten, nehirleri dizginlemekten, okyanusları fethetmekten, bir başka deyişle teknolojik gelişmeler sayesinde doğaya karşı zafer kazanmaktan söz ediyoruz. Bu durumda en tehlikeli düşmanın yine kendimiz olması pek de şaşırtıcı değil.

Oysa içgörüyle bakmayı başarabilirsek, hayatın paylaşabileceğimiz zenginliklerle dolu bir bütün olduğunu görebiliriz. Ve bu bütünün parçaları olarak, ona katkıda bulunmanın hazzını tadabileceğimiz pek çok alan keşfedebiliriz.

Çalkavur ve Durmuş, günümüzün rekabetler dünyasında bizi, bu bakışın getirdiği renkli, yaratıcı öykülerle tanıştırıyor.

*Sorunların temelleri üstünde düşünenlere
önereceğim bir kitap...*

-Doğan Cüceloğlu (Habertürk Gazetesi)

www.remzi.com.tr

ISBN 978-975-14-1358-1

9 789751 413581

KDV'den muaftr